

Predsednik pošlje delegacijo v Hanoi

Jimmy Carter se je odločil poslati sredi marca v Hanoi posebno delegacijo, ki bo skušala dobiti podatke o še pogrešanih ameriških vojakih.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik ZDA bo poslal sredi tega meseca posebno delegacijo v Vietnam, da poskuša dobiti podatke o vseh še pogrešanih ameriških vojakih tekom vietnamske vojne. Takih je še preko 1.900. Zastopnik državnega tajništva F. Z. Brown je povedal, da nameravajo ZDA poslati slično, le nekaj manjšo delegacijo tudi v Laos.

Delegacijo, ki pojde v Hanoi bo vodil predsednik Unije avtomobilskega delavstva Leonard Woodcock. Njeni člani, skupno jih bo pet, bodo imenovani v naslednjih dneh.

Ameriška delegacija bo v Hanoi govorila verjetno tudi o drugih vprašanjih in pregledala možnosti in pogoje za vzpostavitev rednih diplomatskih odnosov. Za obisk te delegacije v Hanoi tam niso stavili nobenih pogojev, vzpostavitev diplomatskih odnosov pa je doslej Hanoi vezal na "izpolnitev" obljube ZDA o pomoči pri obnovi Vietnama. Ta obljuba je bila dodatek k pariškemu dogovoru o končanju vojne v Indokini. V Washingtonu so na stališču, da je Hanoi pariški dogovor prelozil, ko je poslal svoje vojake, da so zasedli Južni Vietnam, in s tem seveda tudi izgubil svo pravo do zahtevanja kakršne koli ameriške pomoči za obnovo ali, kot to imenujejo v Hanoi, do vojne odškodnine.

Vatikanski radio dobi novo, mogočno anteno

Novi vatikanski oddajnik za kratke valove bo poslej najmočnejši na svetu. Oddajati bo začel v letošnjem poletju.

RIM, It. — Vatikanska radio postaja gradi novo, mogočno anteno, največjo vrtečo se na svetu. To ji bo omogočilo močnejši in boljši glas, ki ga bo težje motiti. Države komunistične vzhodne Evrope vatikanske oddaje skoraj redno motijo.

Nov vatikanski oddajnik bo imel na kratkih valovih jačino 500 kilovatov, njihova antena bo na vrhu 260 čevljev visokega stolpa. Kratkovalovni oddajnik bo doslej najmočnejši na svetu.

Češkoslovaški tednik Tribuna je pretekli teden napadel vati-kanske oddaje kot del zahodnih oddaj, ki da skušajo ideološko spodkopati Češko slovaško in druge komunistične države.

Maroko zapustil "Afriško edinstvo"

RABAT, Mar. — Maroko je odpovedal svoje sodelovanje v Organizaciji afriške edinstvi v znak protesta proti obdolžitvam, da je sodeloval pri poskusu prevrata v Benimu 16. januarja letos.

Vremenski prerok

Pretežno oblačno z naletavanjem snega. Najvišja temperatura okoli 32 F (0 C).

CYRUS VANCE nastopa predvidno in preudarno pri reševanju kočljivih mednarodnih vprašanj. Trenutno mu dela skrbi Uganda.

Novi grobovi

Peter Trpin
Včeraj dopoldne je umrl na svojem domu 70 let stari Peter Trpin z 18406 Neff Road, rojen v Škofji Loki na Gorenjskem, od koder je prišel v Ameriko leta 1949, mož Alojzije, roj. Dreu, oče pok. Jožeta, Johna (Kanada) in Lojzeta, brat Kati, Frančiške, Ivanke, Rezke (vse v Sloveniji) ter Marjance Matkovič (Harrisburg, Pa.). Pokojnik je bil član Društva Najsvetejšega Imena pri Mariji Vnebovzeti, Dramatskega društva Lilija, DSPB Tabor, KSKJ št. 169 in Kluba slovenskih upokojencev. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v četrtek ob 8. zjutraj, v cerkev Marije Vnebovzete ob 9., nato na pokopališče Vernih duš.

Pomiritev na Cipru je možna še letos?

NIKOZIA, Ciper. — Posebni zastopnik predsednika ZDA Clark M. Clifford, ki je obiskal Atene in Ankaro ter prišel nato pretekli teden na Ciper, je ob koncu svojih razgovorov na Cipru s predstavniki obojih Grkov in Turkov, izjavil, da je bil dosežen "stvarni napredek" ter da je mogoče pričakovati sporazum med obojimi Grki in Turki še letos.

Otoški Grki in Turki bodo o bodoči ureditvi Cipra začeli preko svojih zastopstev razpravljati ta mesec na Dunaju pod pokroviteljstvom ZN.

Skupni cilj teh naporov in preskusov je omejiti nepotrebno zdravljenje v bolnišnicah in ostanje v njih preko potrebne dobe zdravljenja. Bolnišnice gledajo, da imajo večji del postelj zasedenih, ker jim to jamči določene vsote dohodkov, pa naj je to potrebno ali ne. Dokler Blue Cross, MEDICARE in MEDICAID brez vprašanja plačujejo račune, uprave bolnišnic nimajo potrebe, da bi bolnike pošiljali iz bolnišnice, četudi je nujnost njihovega zdravljenja v njih prešla.

Leta 1975 so znašali stroški

Obalne vode od danes do 200 milj od brega

RENE LEVESQUE VOZIL BREZ OČAL
QUEBEC, Kv. — Predsednik pokrajinske vlade Rene Levesque je 6. februarja, ko je do smrti povozil nekega na cesti ležečega, po vsem sodeč pijanega moškega, bil brez očal, ki bi jih naj moral nositi na temelju svojega voznškega dovoljenja.

Mrliški preglednik in nato pravosodni minister sta prišla do zaključka, da ni nobenega vzroka za kazensko postopanje proti R. Levesqueu zaradi te nesreče.

Pomožni tiskovni tajnik R. Levesque je dejal, da je ta res nekaj "kratkoviden", da pa očal še ne potrebuje in jih zato tudi ne nosi.

Z razširitvijo obalnih voda na 200 milj je pravica ribolova tujcem omejena in domači ribiči bodo lažje dihal. To velja za domače ribiče ob Atlantiku kot ob Pacifiku.

Kairski list zavrača napad "Pravde" na Sadata

KAIRO, Egipt. — Znani tukajšnji dnevnik Al Akhbar je v uredniškem članku zavrnil napad glavnega uradnega glasila Komunistične partije "Pravda" na egiptskega predsednika Anvarja Sadata.

"Pravda" je obdolžila Sadata, da v svojih "Spominih", ki jih objavlja tukajšnji časopis, "širi laži in obrekuje" Sovjetsko zvezo. Egiptski list v odgovoru dolži sovjetsko uradno glasiló "spolzkosti" pri napadu na Sadata in izjavlja, da celotni članek očitno kaže sovjetske "imperialistične težnje".

AMERIŠKO DOMOVINO v vsako slovensko družino v ZDA in Kanadi

Uprava Social Security in državne vlade po vsej deželi iščejo možnosti za omejitve rasti stroškov zdravljenja v bolnišnicah za bolnike MEDICARE in MEDICAID. V teklu so različni poskusni programi, ki naj pokažejo uporabnost in koristnost posameznih načinov.

Skupni cilj teh naporov in preskusov je omejiti nepotrebno zdravljenje v bolnišnicah in ostanje v njih preko potrebne dobe zdravljenja. Bolnišnice gledajo, da imajo večji del postelj zasedenih, ker jim to jamči določene vsote dohodkov, pa naj je to potrebno ali ne. Dokler Blue Cross, MEDICARE in MEDICAID brez vprašanja plačujejo račune, uprave bolnišnic nimajo potrebe, da bi bolnike pošiljali iz bolnišnice, četudi je nujnost njihovega zdravljenja v njih prešla.

Leta 1975 so znašali stroški

Obalne vode od danes do 200 milj od brega

RENE LEVESQUE VOZIL BREZ OČAL
QUEBEC, Kv. — Predsednik pokrajinske vlade Rene Levesque je 6. februarja, ko je do smrti povozil nekega na cesti ležečega, po vsem sodeč pijanega moškega, bil brez očal, ki bi jih naj moral nositi na temelju svojega voznškega dovoljenja.

Mrliški preglednik in nato pravosodni minister sta prišla do zaključka, da ni nobenega vzroka za kazensko postopanje proti R. Levesqueu zaradi te nesreče.

Pomožni tiskovni tajnik R. Levesque je dejal, da je ta res nekaj "kratkoviden", da pa očal še ne potrebuje in jih zato tudi ne nosi.

Skupna cena pšenici

ZDA so zastopale prosto ceno v skladu s položajem na trgu, pa se sedaj odločile za dogovorjeno.

WASHINGTON, D.C. — Poledski tajnik ZDA je predložil razgovore s Kanado o določitvi skupne cene za pšenico.

Ker imajo ZDA in Kanada nekako 75% vse pšenice, ki prihaja na svetovni trg, imajo možnost to ceno določiti in jo tudi uveljaviti.

Pred leti je bila v veljavi dogovorjena cena za pšenico, ki je bila nato opuščena leta 1973, ko je zaradi slabih letin nastopilo obsežno skrajšanje zalog in rezerv. Obilen pridelek lani je zaloge znova napolnil, prodaja je postala težja, konkurenca močnejša.

Določitev cene naj bi prepričala njeno preveliko nihanje, ki povzroča težave pridelovalcem pšenice, pa tudi boj za kupce, ki se je pojavil lani.

Kubanski begunci proti razgovorom s Castrom

WASHINGTON, D.C. — Pretekli teden je zastopstvo sedem kubanskih priseljencev v ZDA po letu 1959, ko je prišel na Kubo na oblast komunistični režim Fidela Castra, obiskalo državne tajnika C. R. Vanceja in ga pozvalo, naj ZDA ne začnejo razgovorov s Castrom o vzpostavi rednih odnosov.

Zastopstvo je izjavilo, da govori v imenu 600.000 Kubancev, ki so morali bežati iz svoje domovine in žive sedaj v ZDA.

ČLOVEKOVE PRAVICE BODO RAZKLALE KOMUNIZEM?

Različna stališča, ki jih zavzemajo komunistične partije po svetu do vprašanja človekovih pravic utegnejo razklati svetovni komunizem, ki je doslej gledal za svoje vzore in vodstvo v Moskvo.

BEOGRAD, SFRJ. — Spor med vlada mi Sovjetske zveze in satelitskih držav ter zagovorniki človekovih pravic v teh državah je pritegnil splošno pozornost svobodnega sveta. Ta sledi tudi stališčem, ki jih v tem sporu zavzemajo posamezne komunistične partije izven sovjetskega bloka. Pri tem je mogoče opaziti, da se stališča "evrokomunistov" bolj in bolj oddaljujejo od vedno trših stališč, ki jih zavzemajo vladajoče komunistične partije.

Ko Moskva poziva komunistične partije po vsem svetu, naj podprejo njeno stališče in stališča komunističnih partij in vlad v satelitskih državah, je odziv različen. Iz velike večine Moskvi zvestih partij prihajajo obsodbe oporečnikov v Sovjetski zvezi in Češkoslovaški, pa tudi v drugih komunističnih državah, kjer se ti glasno in odločno zavzemajo za človekove pravice. Moskovski radio in radijske oddaje iz satelitskih glavnih mest širijo te obsodbe po vsej Evropi in preko nje.

Manj sreče ima Moskva s komunističnimi partijami v svobodnem delu Evrope. Francoska in Italijanska partija ostro in zgoče prijemata režim v Pragi in njegovo postopanje s podpisniki "Charterja 77". Nič manj ostro v obsodbah preganjanja zagovornikov človekovih pravic niso glasila belgijske in španske komunistične partije.

Neki vodilni komunist iz Vzhodne Evrope je dejal nedavno: "V naši dobi je šel mednarodni komunizem skozi globoke krize. Zdaj je nastopila nova kriza. Mislim, da bo leto 1977 ostalo v spominu kot leto velikega razkola."

Vprašanje človekovih pravic ni povzročilo doslej nobenih težav v Bolgariji, v Mongoliji, v Vietnamu, dosti ne niti na Madžarskem. Vendar madžarska komunistična partija opušta vsako obsojanje in napadanje zahodnih partij, poziva le k boju proti "nacionalizmu, protikomunizmu in proti-sovjstvu".

Iz Cleveland in okolice

Darovi slovenski šoli— V spomin pok. Karla Mauserja so darovali Slovenski šoli pri Sv. Vidu: ga. Marija Mauser \$50, g. Jernej Slak \$10 in neimenovani \$3. Slovenske šole so se spomnili tudi ga. Jennie in g. Joseph Zelle z darom \$100, g. John Petric z \$20, Slovenska pisarna z \$10, g. Milan Dolinar z \$10, g. Milan Goršek z \$5, g. Anton Adamič z \$5, g. Joe Marinko z \$1.50, g. Ignacij Hren z \$1.50 in g. Franček Rupnik z \$1.50. Vsem darovalcem se odbor staršev toplo zahvaljuje.

K molitvi— Članstvo Dramatskega društva Lilija je vabljeno jutri, v sredo, zvečer ob 7.30 v Grdinov pogrebni zavod na Lake Shore Blvd. v molitvi za umrlega člana Petra Trpina.

Članstvo DSPB Tabor v Clevelandu je vabljeno jutri, v sredo, ob osmih zvečer v Grdinov pogrebni zavod na Lake Shore Blvd. k molitvi za umrlega člana Petra Trpina.

Mestni svet v sporu s policijo— Mestni svet je sinoči izrazil svoje začudenje nad ukinitvijo posebnega oddelka policije za preganjanje mladostnih zločincev in posebnega oddelka za preganjanje prodajalcev mamil. Zahteval je obnovo obeh oddelkov in zagrozil, da bo sicer zadržal odobritev denarnih sredstev za policijo. Policijsko poveljstvo trdi, da je močno pomanjkanje osebja, na kar pa mestni svet odgovarja, da je odobril denar za najem novih 53 policajev, pa teh še niso najeli. Prav tako je predložen v novem proračunu najem dodatnih 100 policajev. Skupno je sedaj zaposlenih v policiji 1.982 ljudi.

DUNAJ, Avstr. — Po posvetu zastopnikov držav izvoznice olja (OPEC) je bilo objavljeno, da bo skoro dosežena enotna cena za olje. Od novega leta sta, kot znano dve ceni, ker je Savdska Arabija povišala ceno za svoje olje za 5%, ostale izvoznice pa za 10%.

WASHINGTON, D.C. — Danes dopoldne bo predsednik Carter sprejel na kratek razgovor v Beli hiši Rusa Vladimirja Bukovskega, enega od vodilnih borcev za človekove svobode v Sovjetski zvezi, ki ga je ta v preteklem decembru poslala iz zapore v Sovjetski zvezi v Švico v zameno za izpustitev iz zapore in selitev v Sovjetsko zvezo vodnika čilskih komunistov. Sovjetska poročevalska služba je Bukovskega označila pretekli teden za "zločince" in "izdajalca". Daljši razgovor z Bukovskim bo imel podpredsednik ZDA W. F. Mondale.

Praga vidi v "charter 77" kršenje ustave ČSR

DUNAJ, Avstr. — Češkoslovaška poslaništva v Zahodni Evropi skušajo trdno nastopiti proti podpisnikom "Charter 77", v kateri ti zahtevajo spoštovanje človekovih pravic na temelju ustave in v skladu z določili helsinške listine, opravičevati s trditvijo, da je ta poziv kršenje ustave ČSR.

Ustava Češkoslovaške republike res priznava pravico svobode govora in drugih osebnih človekovih pravic, toda te pravice je treba uporabljati v skladu s koristmi delovnega ljudstva ČSR". Podpisniki "Charter 77" so s svojim nastopom "škodovali koristim delovnega ljudstva", trdijo sedaj v Pragi in praški zastopniki v svobodni Evropi.

Torontčani ne marajo za sosede Azijatov

TORONTO, Ont. — Beli prebivalci Toronta so vedno bolj nerazpoloženi proti priseljencem iz Azije. Teh se branijo za svoje sosede in je pri tem priporočila v obalnem pasu že preje dogovorno rešili, za Privatni in uradni pregledi uvedbo 200 milj širokega obalnega pasu od Sovjetske zveze, ki so zvedeli šele sredi prejšnjega tedna in za sklenitev dogovora ni bilo časa. Pogajanja o tem bodo začeli danes v Moskvi, kamor je odletel japonski ribiški minister Zenko Suzuki preteklo nedeljo. Japonski ribiči so ulovili običajno 18% vseh svojih rib v vodah, ki spadajo sedaj pod ZSSR.

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., holidays, 1st two weeks in July

NAROCNINA:

Združene države:
\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$30.00 na leto; \$15.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$30.00 per year; \$15.00 for 6 months; \$8.50 for 3 months
Friday Edition \$10.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 33 Tuesday, March 1, 1977

Neučinkovitost in nered v gospodarstvu SFR Jugoslavije

V britanskem dnevniku "Daily Telegraph" je 20. novembra 1976 njegov dopisnik Richard West objavil članek "Socializem — po jugoslovanskem vzorcu", — v katerem med drugim hvali tkim. samoupravljanje in druge jugoslovanske komunistične "ekonomske iznajdbe" in jih komentira tako, kakor da bi bilo za vedno slabše britanske gospodarske razmere prav, da bi jih vpeljali tudi v Angliji.

Dr. Ljubo Sirc je na to pisanje poslal "Daily Telegraphu" stvarno poročilo o dejanskih gospodarskih in delavskih razmerah v komunistični Jugoslaviji. "Daily Telegraph" je njegov članek objavil 28. decembra 1976 in ga zaradi važnosti dajemo v prevodu tudi našim bralcem v razmišljanje.

Richarda Westa članek "Socializem — po jugoslovanskem vzorcu" kliče po komentarju, kajti Britanci morajo imeti pravo sliko jugoslovanskega gospodarstva, sedaj, ko o "industrijski demokraciji" debatiramo tudi v Angliji.

Življenje v Jugoslaviji se je prva leta po 1950 vse-kakor precej izboljšalo, ko so po brezupnih letih komunističnega centralističnega planiranja tako podjetja kakor posamezniki znova dobili nekaj avtonomije. Kljub temu pa je država vedno trpela na istih težavah, kakor jih doživlja Anglija sedaj, ker so nmrč tam zaviadali gospodarsko neodgovorni elementi mnogo prej, kakor v Angliji. Britanski nalog se ne bomo rešili, če bomo šli še dlje v sedanji smeri.

Lastniki jugoslovanskih tovarn niso delavci, temveč neka mistična celica, ki ji pravijo družba, tako da se delavci zanje ne zanimajo in se jim hočejo izmuzniti ali pa jih izkoriščati, kolikor le morejo. V prvi polovici 1976 so si tako med seboj razdelili 13% "dobička" več, kakor pa so tovarne in podjetja sploh imele dohodkov. To je bilo možno napraviti s tkim. bančnimi inflacijskimi posojili — in nove investicije v celoti financirajo samo na ta način.

Zadnja leta je inflacija v Jugoslaviji močno pressegla 20% letno. Nasprotno pa so se leta 1971 delavske plače ustavile ter so leta 1972 padle celo za 3%, kljub nominalnim povišicam. Po letu 1960 je bilo v Jugoslaviji okrog 200 uradno priznanih stavk na leto.

Direktorji podjetij niso klicani na odgovor zaradi napak, ker so pač partije in ker vodijo podjetja kot "poverjeniki" delavcev; delavcem ne očitajo neodgovornosti, ker se jim komunisti ne upajo znižati nominalnih plač. Zaradi takšne neodgovornosti lahko podjetja izdelujejo proizvode, ki jih nihče ne — okrog 10% proizvodnje gre naravnost v skladišča, kjer ostane za vedno in jo enostavno odpisejo.

Dasi so številke jugoslovanske tekstilne proizvodnje visoke, Jugoslovani potujejo v Italijo in Avstrijo kupovat obleke, kajti tamkajšnja kakovost je boljša in jih morejo kupiti s prihranki jugoslovanskih delavcev na Zahodu.

Kljub visokim investicijam je porast državnega dohodka nižji kot v državah s podobnimi gospodarskimi možnostmi, npr. v Grčiji, Španiji in Portugalu. Večina novih investicij namreč skoraj nič ne izkoristijo. Na splošno so jugoslovanske tovarne mnogo večje kakor britanske ali zahodnonemške in so grupirane v tkim. "reprodukcijske enote".

Majhna zasebna podjetja z lahkoto tekmujejo s samoupravljalstvi, podjetji, dasi jih zelo zapostavljajo in jim stalno grozijo s "socializacijo".

"Socialistična poljedelska podjetja dosegajo večje žetve, ker med drugim uporabljajo 10% več gnojil na hektar kakor zasebni kmetje, kar seveda proglašajo za dokaz socialistične superiornosti, zamolčujejo pa, da so socialistični produkcijski stroški prav tako mnogo višji od zasebnih kmetov.

Jugoslavija je primer neučinkovitosti in kaosa, ki se pojavita, če se odpravi v precejšnji meri gospodarska odgovornost in se plačuje ne glede na to, kaj proizvaža.

Jugoslovanski vodja Kardež trdi, da bi v takih okoliščinah nekatere skupine delavcev mogle izkoriščati druge skupine delavcev. Jugoslovanski vodje sami uživajo privilegij, da imajo politično moč osredotočeno v svojih rokah in jo uporabljajo tako, da so pred nekaj leti študentje in demonstracije vpili proti njim: "Rdeča aristokracija".

Toda velika želja jugoslovanskega ljudstva po blagostanju pogostokrat premaga hude spodrsilaje jugoslovanskega "socializma".

BESEDA IZ NARODA

IZPOD ZVONA SV. ŠTEFANA IN OKOLICE

CHICAGO, Ill. — Včasih do-ko sorodnikov: družina Marko-bim zanimiva pisma. V enem vič, Purkart, Mavec v Chicagu pismu toži neka žena in mati: in sorodnike v Argentini.

"Sem bolna, imam išias. Mora-la bi biti na toplem in ne pre-več hoditi. Toda naši moški pri hiši se ne znajdejo. Ne znajo si prav nič skuhati. Niti za pra-šiče ne znajo pripraviti hrane, zato moram hoditi okrog hiše in kuhati. Sicer bi bili naši moški lačni..." Tako je pri hiši, kjer se moški ne znajdejo, niti ne poskusijo, da bi v slučaju sile kaj pripravili sebi in družini. Poznam nekega moža, ki si niti kave ni znal skuhati. Zopet drugi je rekel: "Ko je bila žena bolna, sem kuhal samo mleko, drugega ne znam." Jaz bi poslal take moške v "špekarnjo". Pustil bi jih stradati, potem bi jim dal kuharsko knjigo in vse pripomočke za kuho. Ko bi na-pravili izpit iz kuhanja, bi jih poslal domov, da bi v slučaju "emergency case" znali kaj skuhati. Vem, možaki bodo zmaja-li z glavami, ženske bodo pri-trdile.

Ne smejte se! Tudi jaz nisem znal kuhati. O da, ko sta oče in mati šla k zgodnji maši in nam naročila, naj za zajtrk skuhamo kisljo juho (štajerska juha), smo staknili jajčka in jaz sem na-pravil "šmorn", katerega smo pospravili, predno sta oče in mati prišla nazaj od maše...

Seveda potem, ko sem se v A-meriki osamosvojil in bil prisi-ljen tudi kuhati, se mi je marsi-kaj prismojilo. Tudi sem poza-bil soliti. To še ni bilo nič hu-dega, slabše je bilo, če sem vsi-pal v jed preveč soli. Tudi se je včasih zgodilo, da bi skoraj šla kuharska knjiga v lonec name-sto mesa ali krompirja. No, da-nos so te težave prešle. Ni me strah pripraviti kaj dobrega za pod zob. In to kljub raztreseno-sti in pozabljenosti. Pozablji-sem pa zelo. Včasih se domi-slim, da moram to in ono prinesti iz jedilne shrambe. Ko pri-dem v jedilno shrambo, pa ne vem, čemu sem prišel tja in kaj hočem. Takrat pa ne glas po-vem "Totemu Stajercu", da je osel, veliki osel... Ne zaleže nič.

Star sem in pozabljenost na-rašča. Moram pa le priznati, da ne pozabim na svojo kolono "Iz-pod zvona Sv. Stefana in okoli-ce". Ta mora biti, čeprav ni sem prisegel, da mora biti vsak teden kaj napisanega. Toda ljudje so se je navadili in vem, da marsikdo najprej pogleda, kaj napiše "Toti Stajercu". Vča-sih se mi pisanje posreči, vča-sih je pa le navadno kramlja-nje, lahko tudi rečete čisto na-radna "godlja".

V soboto, 12. februarja, smo položili k večnemu počitku za-vedno Slovenko go. Marijo Su-steršič. Umrla je po dolgem bo-lehanju na možganskem tumorju. Marija Susteršič je bila po-rodu iz Trnovca v Ljubljani. V šolo je hodila pri uršulinkah v Ljubljani. Tudi njo je zadela usoda begunstva. Preko Ljube-lja je prišla v Celovec in od-tam je bila s transportom pre-peljana v Treviso, Italija. Poz-neje je bila v italijanskih tabo-rih v Servigliano in Senega-lji. Leta 1948 je odšla s sloven-skimi begunci v Argentino, kjer se je tudi poročila s Toma-žem Susteršičem. V Chicago sta prišla leta 1953. Živela je ve-činoma na zahodni strani me-sta; zadnjih 18 let pa na svojem domu v Berwynu, Ill.

Zapuščala poleg moža tri sino-ve: Franka, Tomaža in sedem-letnega Joska. Poleg teh še se-stra Bibi Rus z družino v Ber-wynu, sestre Ivo z družino v Ljubljani; v Milwaukeejo teto Dori Strmšek z družino in ve-li-

ko sorodnikov: družina Marko-bim zanimiva pisma. V enem vič, Purkart, Mavec v Chicagu pismu toži neka žena in mati: in sorodnike v Argentini.

Bila je zelo priljubljena. To je pokazal velik obisk v Lin-kart pogrebem zavodu. Iz Cle-velanda sta prišla na pogreb g. Intihar in g. Rudolf, iz Mil-waukeea poleg Strmškovih še več prijateljev in znancev. Ime-la je lep pogreb. Pogrebno ma-šjo je opravil Father Paul v cer-kvi Maria of Celle v Berwynu. Pri pogrebnih molitvah je bil tudi urednik "Ave Maria" pater Fortunat Zorman iz Lemonta. Pred boleznijo je rada pomaga-la pri raznih kulturnih priredit-vah, zlasti na slovenski razstavi na Navy Pier. Bila sta z možem pri blagoslovitvi Baragovega kipa v L'Ansu, Mich. Po zadnji težki operaciji se ni več opo-mogla. Zelo je zaupala v pomoč škofa Friderika Barage, a božja volja je hotela drugače. Zelo se je zanimala za Slovence po-svetu in je rada brala slovenske časopise, tudi Ameriško Domovino. Družina, prijatelji in dru-gi slovenski rojaki jo bomo po-grešali. Naj počiva v miru bož-jem. Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Prijatelj Miha je po daljšem času spet prišel na obisk. Ob kozarcu dobrega vinčka sva po-kramljala malo o tem in onem. Prišla sva v pogovoru tudi na sedanjega začasnega župana Mi-ka Bilandiča. "Je ta pravi mož", kar tja v en dan. Povedal sem mu, da mu nekateri zamerijo, ker ni držal besede, da ne bo kandidiral za župana pri pri-hodnjih volitvah. "Ah kaj," se je obregnil Miha. "Iščete dlake v jajcu..."

Imamo precej izbire pri pri-marnih volitvah 19. aprila. Po-leg Mika Bilandiča se ponuja Alderman Roman Pucinski, Po-ljak po rodu, ne manjka seveda tudi Hanrahana, ki je pri vo-litvah že dvakrat pogorel. Od Hrvatov bi rad bil župan Mar-tin Vrdoljak. Republikanci so postavili svojega zasilnega kan-didata. Črni kandidat Tucker je odpovedal kandidaturo, ker ni denarja. Neodvisni Zid Sin-ger je tudi odpovedal, ker je dognal, da mesto še vedno žalu-je za pok. županom Richardom Daleyjem. Največ izgledov ima Bilandič.

Slovenci, kar nas je v sloven-ski naselbini, pridite v postnem-času k slovenskemu križevemu potu, ki bo vsak petek ob pol-osmih zvečer pred izpostavlje-nim Najsvetejšim. Pokažimo da še živi slovenski duh. Tudi iz bližnjega predmestja lahko kdo pride. Saj ima skoraj vsak avto.

Društvo sv. Ane KSKJ bo 27. marca obhajalo svoj zlati jubi-lej. Naši prekmurski rojaki, ki so po večini včlanjeni v tem društvu, se bodo gotovo posta-vili. Bom še poročal.

Lepo vse pozdravlja
"Toti Stajercu"

Ob polnočni smrti Ivana Avseneka

CLEVELAND, O. — Danes je že pet let, kar je umrl v Cleve-landu, le da je bilo to tistega le-ta, katero je bilo prestopno, 29. februarja 1972, g. Ivan Avse-nek, znani slovenski gospodar-stveni strokovnjak in v svojem ameriškem življenjskem obdobju uredniški sodelavec pri Ame-riški Domovini in vrsti drugih, kakor tudi tujih listov in revij. Rājnik je bil rojen 28. aprila 1889 v Vrbnjah blizu Brezja na

Gorenjskem. V Združene drža-ve je prišel z družino preko Ita-lije leta 1950 in je ostal tu vse do kraja svojega življenja. Tu je vse do upokojitve delal za "Free Europe" v New Yorku. Njegovo truplo je bilo položeno na Kalvarijskem pokopališču v grob poleg trupla njegove žene Stefanije, ki je umrla 18. maja 1967, se pravi, da bo letos 10 let odtelej (Sekcija 85, parcela 117, grob 2).

Ob grobu rajnega Ivana Avsenika se je od njega v imenu slovenske skupnosti poslovil danes že tudi rajnik naš pisatelj Karel Mauser. Petletnico smrti g. Ivana uporabljamo, da ob 30-dnevni smrti g. Karla Mau-serja v spoštljiv spomin Ivanu objavljamo ta Karlov spomin-ski govor.

"Čedalje bolj pogosto se srečavamo na božjih njivah. Življenje se zavoljo tega ne ustavlja, le posameznike, ki so v njem opravili svoje delo in svoje na-loge, vračamo v večni mir.

Tudi Ivana Avseneka, ki ga je Bog obdaril z mnogimi talen-ti in z mnogimi leti. Mnogo zgodovine leži v tej krti, mno-go znanja, pa tudi mnogo na-črtov, ki so bili v primeri z na-šimi mnogo manj sanjski. Rajnik je bil človek velike treznosti in mirnega preudarka. Kar je gra-dil in kar je hotel graditi, je vselej postavljal na temelje, ki so bili res trdni. Bil je optimist, toda njegov zdravi optimizem je vedno izhajal iz tistih po-stavk, ki smo jih imeli; nikoli pa iz sanj.

Na zunan in na prvi pogled je bil samsvoj, vase zaklenjen; v srcu pa zelo odprt in zelo čuteč. Elementarna gorenjska narava, ki čustev ni rad odkrival.

Nov grob imamo, toda ob vsa-kem grobu imamo novo življe-nje, novo poveljanje tega, kar nosimo v sebi. Čas zlo mi vsako telo, tudi najmočnejše, toda duh, ki se dvigne iz strte teles-ne lupine, sveti močnejše in jas-neje.

Zakaj bi torej stali ob grobeh le z žalostjo? Zakaj ne bi zdaj ob tem grobu zahvalili Boga, da je v to bomo telo nekoč vda-hnil svojega Duha, zahvalili Boga, da mu je dal toliko talen-tov, toliko volje in toliko načrt-ov! Ni jih zakopal. Uporabljal jih je za skupno dobro in na svoj način smo od njegovega no-tranjega bogastva bogateli tudi mi.

Mar ni prav, da na temle pro-storu ne polagamo v božje na-ručje samo svoje žalosti in svo-jih solza, temveč tudi veselje in zahvalo, da je dal Ivanovi duši, čeprav v skromni telesni lupini, da nam je mogla približati nekaj tistega znanja in vedno-sti, ki je v Bogu v vsej polno-sti!

Res je! Stojimo pred novim grobom, pred novim sloven-skim grobom, toda če so naše oči prav zagledane vanj, lahko vidimo tisto, kar vsako božjo njivo dela sveto: lahko vidimo Vstajenje. Kakor smo bili v življenju deležni notranjega boga-stva Ivana Avseneka, tako smo zdaj lahko deležni Vstajenja te velike duše.

In to je, kar nas mora zdru-ževati na tem prostoru, to je ti-sto, kar moramo s tega prostora nesti s seboj: Smrt ni samo bridkost, je tudi neizmerno ve-selje duše, ki more svobodna vse razumeti, vse objeti, ki osta-ne v skupnosti kakor luč, ki iz večnosti sveti za čas. Zahvalimo Boga tudi za to luč! (Karel Mauser).

Priobčil: Janez Sever

Koruza in pšenica

Koruza je poleg pšenice glavn-ni žitni pridelek na farmah v ZDA. Pridelujejo jo na nekako treh četrtinah vseh farm.

Črka A pomeni več glasov

V slovenski pomeni črka "a" vedno ista glas, ki je dolg ali kratek, v angleščini pa ima črka "a" do 10 različnih izgovorov.

REDNI LETNI OBCNI ZBOR delniške družbe "Baragov dom" bo v soboto, 19. marca 1977, ob sedmi uri zvečer v Baragovem domu, 6304 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio, po dnevnem redu, določenem po pravilih družbe.

Nekaj poročil iz Slovenske Koroške

Celovec, Avstr. — Na predlog izravnega tožilca v Celovcu je bil g. Filip Warasch v četrtek 27. januarja, zvečer spet izpuščen iz preiskovalnega zapora. Od tistega časa je v nemški televiziji, v radiju in v nemških listih vse utihnilo. Gospod Warasch se je udeležil še kontakt-nih razgovorov v ponedeljek, 31. januarja pri zveznem kancel-ju dr. Kreiskyju na Dunaju. Televizija je kazala, kako ga je kanceler pozdravil. Listi prina-šajo namige, da je Warasch re-habilitiran. Okrog penzionista Guttlerja, ki je Warascha tožil, je vse tiho. Mohorjeva je doži-vela tole: Tajna policija je za-hlevala od vseh strank imena in naslove, ki garažirajo v garažah Mohorjeve hiše, Viktringerring 26. Tajna policija je zasliševa-la uradnike Mohorjeve pisar-ne. Nikoli niso povedali zakaj in čemu. Namestnika ravnatelja Mohorjeve je policija klicala v garažo, kjer ga je Guttler dolžil, da je bil zraven, ko mu je g. Warasch izročil strelivo. Bilo pa je to v času, kakor je trdil Guttler, ko tega nastavljenca sploh ni bilo v Celovcu. Imel je pričo za alibi. Kljub temu je moral nastavljenec MD pred preiskovalnega sodnika in se za-govarjati.

Nemški list Salzburger Nach-richten - vodilen avstrijski list - je pisal, da je dokazal alibi tudi g. Warasch in da je bil ob tem pri časnikarski konferenci, kjer je bilo baje 30 udeležencev. Tudi tisti avtomobilisti, ki so baje opazovali, kako je Warasch Guttlerja instruiral o bombi v nekem gozdu pri Krnskem gradu, se najbrž niso javili. V listih je vse utihnilo. Slovence dolžijo in ustrahujejo celo urad-niki Mohorjeve in diskreditirajo Mohorjevo hišo in Mohorjevo družbo s zasliševanjem uradni-kov, preiskavami in pisanjem po listih.

V ponedeljek so se na Dunaju vršili razgovori v kontaktnem komiteju. Listi pišejo, da je Kreisky izjavil, da je ozačje bilo objektivno in mirno. Do sporazuma in sklepov ni prišlo. Sklenili so, da skliče kanceler kontaktni komitej spet v 14 dneh. Slovenci stoje na stališču, da so njih pravice zasigurate v držav-ni pogodbi, torej mednarodno. Avstrijske stranke pa so sklenile poseben zakon, v katerem ponu-jajo Slovincem in Hrvatom v nejasnih obljubah nejasno do-ločene pravice. Avstrijske stranke o mednarodni državni pogodbi nečejo nič slišati. Listi pišejo, da se je jugoslovanski po-slanik na Dunaju Vlahov poslo-vil. Avstrijski zunanji minister je vabil na poslovnih večer.

Zunanji minister je izjavil, da so vse tri avstrijske stranke so-glasno sklenile zakone v prid manjšin, slovenske in hrvaške, in da je s tem manjšinsko vprašanje tudi rešeno.

Televizija je kazala, kako po-

slanik Vlahov odgovarja na po-slovnem večeru, da so odnosi med Jugoslavijo in Avstrijo v mnogih vprašanih prijateljski, da pa ne zadostuje, da so se tri avstrijske stranke zedinile, kako si zamislijo rešitev določb dr-žavne pogodbe, da je v tem ozir-u partner tudi manjšina kot stranka in da si ne more pred-stavljati, da bi se moglo to vprašanje državne pogodbe reševati brez manjšine in brez Jugosla-vije. Toda on še vedno upa na rešitev, ki bo sprejemljiva za manjšino in za Jugoslavijo. Av-strijska vlada zahteva, naj Slo-venci gredo v nek odbor, v ka-terem bi imele avstrijske nem-ške stranke polovico članov in polovico slovenske organizacije. Odbor bi imel pravico, da bi na demokratičen način predlagal državni in deželni vladi, določeval načine rešitve manjšinskega vprašanja. Slovenci stojijo na stališču, da se hočejo kot part-nerji razgovarjati z vlado o še ne rešenih vprašanih državne pogodbe in zaenkrat ne gredo v tak odbor. Slovenci ne odstopijo od pravic in garancij, ki jih jim daje mednarodna pogodba.

Casopisi so nekaj pisali o dvojezičnih napisih. Bilo bi jih kakih 100 v celem ozemlju. Ime-nujejo časopisi stare občine, ki jih danes ni več. Bile so včla-njene v velike občine. Teh de-vet malih občin bi bilo: Bela (to so hribi okoli Zelezne kaple, brez Zelezne kaple) Svoventi Plajperk (Hribi ob Ljubelju) Sele (hrib za Obirjem), Bilj-čovs (hribovita občina med Dra-vo in Celovcem), Radiše (hribi nad Celovcem), Blato, Zvabek, Bistrica pri Pliberku, Globas-nica. Zadnje so vasi okrog me-sta Pliberka. Na Dunaju je slo-venski zastopnik izjavil na tis-kovni konferenci, da je ta pred-log podoben pustni šali. Torej bi bivali Slovenci le še po neka-terih hribovitih vaseh in nasel-binah. Niti vasi okrog št. Ja-koba bi ne dobile slovenskih napisov, oziroma dvojezičnih, cela Zila in cel Rož nobenega dvojezičnega napisa.

Nemški listi pišejo, da so za-stopniki Slovencev pri kancel-ju izjavili, da se hočejo pogajati o izpolnitvi državne pogodbe po sledečem redu prioritete: šol-stvo, otroški vrtci, uradni jezik, krajevni napisi, televizija, ra-dio, časopisi, kulturna vpraša-nja, gospodarska vprašanja in prepoved organizacij, ki razna-rodujejo in diskriminirajo Sloven-ce. Ta vprašanja morajo biti najprej na podlagi in v smislu državne pogodbe sporazumno rešena. Potem so Slovenci pri-pravljeni, sodelovati v manjšin-skih sosvetih, ki jih hoče inštar-irati država.

Avstrijske stranke napovedu-jejo za prihodnje mesece infor-macijske sestanke po vseh naših vaseh. Informirati hčejo ljud-

(Dolge na 3. strani)

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Da bodo tudi drugi imeli življenje

Vstopili smev postni čas. Pot postaja nas pripelje v spomladno lepoto, gledano z očmi narave in v veličastje Vstajenja, v luči vere.

Beseda "post" je vedno imela prizvok nečesa težkega, nečesa, čemur se človeška narava upira. V tem času so bili nekdo dnevi, ko katoličani nismo smeli jesti mesa in mesnih juh. Bili so celo dnevi, ko se je smel vernik samo enkrat do siteda najesti. Bili so to res težki predpisi. Bilo je treba delati pokoro po predpisih. Pokora je bila čisto osebna značaja. Človek je pogledal vase, videl v sebi grešnika, se pokesal, postil in se tako pripravil na Veliko noč.

To vse še danes drži: spoznanje sebe, kesanje, pokora, ki je še vedno lahko v pritrgovanju glede mesa in hrane. Sla pa je Cerkev korak naprej. Vsakdo naj tudi sam izbira pokoro in pa od svojega naj nekaj da bližnjemu, da tudi njemu ali ohrani ali izboljša ali podaljša življenje. Pokora je torej zadobila socialen pomen. Ni samo nekaj, kar je med menoj in med Bogom, temveč med menoj, med bližnjim in med Bogom.

Torontska nadškofija je za letošnji postni čas pripravila posebno nabirko. Vsi verniki naj bi se udeležili, vsi naj bi prispevali, vsi naj bi si pritrgovali in vsi naj bi darovali v dobrodelne namene.

Najprej za vzdrževanje semenišča, kjer se vzgajajo možje, ki ljudem posredujejo in ohranjajo duhovno življenje. V teh zmedenih časih je vzgoja duhovnikov izredne važnosti.

Na drugem mestu je pomoč razvijajočim se narodom, kjer lakota in nevednost ne dopuščata, da bi se življenje razvijalo v vsej polnosti.

Na tretjem mestu pa je vzdrževanje katoliške dobrodelnosti v nadškofiji sami. Ta dobrodelna aktivnost je bila včasih financirana iz Združenega fonda torontske metropole. Nadškof Filip Pocock pa je katoliške dobrodelne ustanove iz vzel iz tega skupnega fonda, ker je ta med svoje podpirance sprejel ustanovo, ki financira in podpira splave, ubijanje, nerodnih. Zato bodo sedaj katoličani sami podpirali svoje dobrodelne ustanove. Bil je že čas, da se katoličani postavimo na lastne noge in pokažemo kaj zmoremo. Res bo treba malo več velikodušnosti in malo več samoodpovedi, pa bomo zmogli vse, kar je potrebno za našo neodvisnost.

Letos moramo zbrati 2 milijona in pol dolarjev. Vsakdo bo lahko dal svoj dar v treh obrokih. Nabirka od hiše do hiše se bo začela 13. marca in bo trajala do 15. aprila. Nato bosta pa še dve nabirki in sicer po cerkvah: 8. maja in 5. junija.

Letošnji postni čas bo torej čas premagovanja in čas darovanja.

Por.

Glas iz Kameruna

Nobenega voščila niste dobili od mene. Se ne bom opravičeval kot ženska. To sem si rekel: Kaj mi bom voščil? Kaj upam kaj spremeniti v njegovem življenju? Jaz mislim, da nič. Vseeno smo veselji, da nam voščijo dobre reči. Tudi jaz sem bil, ko sem videl, da ti pridni delavci v Kanadi in USA in skoraj povsod po svetu žrtvujejo za druge in tako pomagajo misijonom. Najlepša hvala in vsem za tisti božični dar. Tisti denar je že pokrtil nage in dal jesti lačnim. Se vam zahvalim v nji

hovem imenu in vsi skupaj prosimo Boga, naj vas blagoslovi na tej zemlji in onem svetu. Letos smo imeli tukaj za Božič 150 krstov, eno novo mašo, par mesecev poprej pa pomožnega škofa. Nov apostolski nuncij v Kamerunu je Hrvat iz Reke, msgr. Uhač. Ga sem nisem videl, pa grem v Yde in bom šel k njemu na obisk.

Novomašnik je sin mohamedanske družine. To je zanimivo, da so mu dovolili, da je šel v katoliško šolo in potem tudi v semenišče. Rodil se je v mestecu Yoko. Tam smo se združili skoraj vsi misijonarji škofije Bafia. Sedaj imamo dva škofa. Stari je Francoz in bo šel kmalu v pokoj. Tudi naši misijonarji se starajo in ni več mladih. Afrikanška mladina hiti po civilizaciji, po denarju, po boljšem življenju, po športu. Ni več miru, vse je razburjeno. Poprej so Afričani hodili počasi, čas ni imel valute ali vrednosti, sedaj pa so že bolni: hitijo, imajo ure, tečejo na vlak, telefonirajo, se jezijo, so nervozni, kričijo, se kregajo, ker so zamudili. Imajo že našo bolezen, bolezen belih.

Tako je moj dragi Jakob, tako in ni nič drugače. Ampak, če hočete kaj miru, dobrega zraka, lepega vremena, gorkega sonca, kar pridi do Ambessa. Imamo rože celo leto, vse cvete in trava je do dva metra visoka.

Najlepšo pozdrave vam, vaši družini in vsem brat Zdravko Kravos.

Ombessa, Cameroun

Spomini ob jubileju

V. (Konec)

Kmalu iz vasi prideva do gozda in do strašne strmine. Na drugi strani je bila velika kmetija; tja morava, tam bo kruha. Samo, kako priti tja? Iti nazaj na glavno cesto bi bilo zamudno, dve uri hoda več; med nama in med lepo kmetijo pa je ležala neprehodna soteska. Strmina v dolino, bučanje hudournika in spet v hrib. Obupen pogled in težka slutnja. Obveljala je korajža, saj sva hribolazca. Janez se je spustil po strmini, da ga v trenutku nisem več videl, še manj slišal. Ali naj jaz ostanem tukaj, ali se vrnem nazaj ali sledim Janezu? Spustil sem se za njim. Šlo je s tako brzino, da se ni bilo mogoče ustaviti prej kot na robu bučnega hudournika. Groza naju je obsla. Nisva mogla ne nazaj, niti čez deročo vodo naprej. Voda je tako bučala, da ni bilo slišati grmečega Boga. Teden dni prej je neprestano deževalo.

Na sreči hudournika, ki je bil širok nekako 20 metrov je voda naplavila nekaj obočec s peska, kamenja, korenin, izruvanih dreves in dračja. Tik ob hudourniku je rastle drevesce, katikih 5 metrov visoko. Janez je brez vprašanja zlezal nanj, čisto do vrha. Drevesce se je upognilo in Janez je odskočil na obočec sredi deročee vode. Brez obotavljanja sem potlačil klobuk in očala v žep in sem sledil Janezovemu zgledu. Dobro sem plezal do višine, a ko bi se moralo drevesce upogniti in me pognati na obočec, se je odlomil vrh in jaz sem štrbunknil naravnost v vrtnice hudournika; tam me je obračal in butnil v skalo, ki je molela iz vode. Nič nisem mislil na božjo pomoč, ker v takem položaju možgane odpovedo. Samo roke in noge instinktivno delujejo: objel sem skalo, pomohli glavo iz vode ter zagregal: "Sem že zober". Janez, pa sem že na varnem, je trepetal, da me bo izgnil. S vso močjo sem se povzpela na vrh skale. Nahrbtnik poln vode in jaz ves premočen. Janez je izbral najprimernostjo drev

vesce na otoku, kake štiri metre proč o skale in ga z vso silo vrغل pri meni. Vlovil sem ga, se ga oprijel, kot rešilne bilke; zopet sem se pognal v vodo. Janez je pa vlekel in me tako rešil iz vode. Prehod, čes drugi del vode je bil lažji, vendar pa še vedno nevaren. Sla sva po deroči vodi, ki nama je segala čez kolena.

Počasi sva le dosegla nasproti breg, ki je bil rob hriba. Molče sva se vzpenjala v hrib. Prišla sva do gozdne poti, kjer je bil kup suhega dračja. Napravila sva ogenj in tam sem se za silo posušil, nato sva pa nadaljevala pot proti kmetiji. Ko prideva do nje, sem gospodinji povedal vso zgodbo najine tragedije. Verjela je, saj je poznala tisti kraj, kjer je Levstek v vodo padel. Zasmilila sva se ji. Takoj je postavila na mizo hleb kruha in dve veliki skodelici mleka. To je bil a večerja in pol. Nikdar ne bova pozabila ne vode, ne dobre žene, ne dobre večerje. Se spala bi rada pri vas v skednju, jutraj pa zgodaj odpotovala v dolino na železniško postajo, sva jo lepo prosila. Na vse začudenje je dala vsakemu belo rjuho in odelo in v sva s hvalečnostjo v srcu odšla k počitku na skedenj. Blaga gospodinja, sama dobrota je je bila. Še nikdar nisva bila tako lepo postrežena ne prej in ne pozneje. Sicer pa po tej dragediji — vsaj skoraj bi prišlo do nje — nisva šla nikamor več za beračenjem.

Zivljenje v taborišču se je izboljšalo. Dobil sva vsak svojo službo, zato so se najina pota obrnila na hribe. S svojo družbo "Firbec" sva oblezla vsa najvišje avstrijske hribe. Bili smo na Grossglocknerju, ki je skoraj 1000 metrov višji od našega Triglava. Za turiste je zelo nevaren in tisto leto je zahteval sedem žrtev, med njimi dva Amerikanca. Slovenskih žrtev ni bilo. O našem hribolazništvu bi se dalo še veliko povedati.

Po treh letih bivanja v taborišču smo šli v tujino, v nam poznani svet. Janez se je javil za delavca na železniški progi v Kanadi, jaz pa na kanadsko kmetijo. On je odšel mesec dni pred menoj. Od prvega zaslužka mi je poslal pet dolarjev, kar je bilo takrat veliko. Kako prav so mi prišli na poti v Kanado.

Vedeli smo, da je tujina mrzla, da po mačehovsko daje. Odšli pa smo z vero v Boga, v upanju na lepšo bodočnost za nas in za rešitev slovenskega naroda doma. Odhajali smo z upanjem da bo vera naših očetov in mater v tujini luč in zaščit k Resnici, Lepoti in Dobroti. Tako je ostalo!

Janezu pa sem za slovo napisal.

Vas Ambrus, dolenski sela Kočevje, Žužemberk.

Ljubljana bela v verigah kliče v spomin, ostani zvest slovenski sin.

In tak je ostal. Tako, dragi Janez, sem te s preprostim pripovedovanjem žalostnih in tudi veselih spominov predstavil na kanadski tla kot fanta-junaka. Danes pa ponosno sediš med svojo drago družino. Iskreno ti čestitam k tvoji 70-letnici in želim še dolga leta vseleaga in zadovoljnega življenja!

Iv. L.

AMERIŠKA DOMOVINA je vaš list, podpirajte ga!

LEPO PROSIMO:

Poravnajte zapadla naročila! Prihvatite nam delo in nepotrebne stroške. Omogočite našemu listu dober nadaljni razvoj. Hvala!

Moose banket lepo uspel

TORONTO, Ont. — V soboto, 5. februarja, se je v Slovenskem domu vršil tradicionalni Moose banket društva STZ. Po zaslugi organizatorjev je ta — 18. banket zelo lepo uspel, dvorana je bila polna in družba zelo vesela in prijazna.

Moose je bil letos zelo okusen, orkester "Zvonček" pa je s solo-petjem in glasbo pripomogel k pristnemu lovskemu razpoloženju, katero je značilno na Moose banketu. Goste je pozdravil inž. J. Skulj, pozneje pa je spregovoril par besed tudi inž. Grmek.

Ga. Minka in Dolenčeva mama sta dobili rdeče vrtnice za umetnost kuhanja in pridnost v kuhinji, ga. Lela pa priznanje za ogromno delo, katero je s takim večerom v zvezi.

Med večerom so bili razdeljeni tudi pokali in sicer:

STZ Toronto

Z vlakom iz Osla do Lizbone

(Piše Anton Pušavec iz Cookstowna v Ontariu.)

VI.

Kot bi prišel na drugi svet, tako se je razlikovalo, ko sem prestopil na Bavarsko, ki je že v Zahodni Nemčiji. Deset kilometrov proti jugu je bila prva zahodnonemška postaja Hof. Dva carinika sta vstopila, "Gruss Gott" je bil lep bavarški pozdrav. Ta pozdrav sem slišal še mnogokrat to pozno popoldne 200 km južno, v Regensburgu, kjer sem prenočeval.

Ravno to popoldne je minulo teden dni, odkar sem šel iz Kanade. Zdelo se mi je potrebno, da odložim tovor. Tovor ni bil mogoče težko obložen nahrbtnik, ki smo jih nekaj nosili v planine, pač pa predsedek, ki ga bo vsak oče ali mati kaj lahko razumel, kdor je za krajšo ali daljšo dobo pustil doma otroke. Nisem za minuto podvomil, da otroci niso v dobri ženi oskrbi, pa se je vseeno vsiljevala misel, da se je otrokom zgodilo prav ta čas to ali ono. Da sem si tovor odložil, sem telefoniral v Kanado. Na informaciji sem se zanimal glede zveze. Bil je 27. september, za ta dan sem jim doma namreč rekel, da jih pokličem, da ne bi stalno čakali po nepotrebnem okoli telefona. Ura pa bo med 4. in 6. popoldne. Čakal sem, da je bila ura 10. zvečer, ker je bila takrat, ko je bil v Kanadi poletni čas, v Torontu 5. popoldne in bodo otroci gotovo že šole.

Telefoniral sem kar iz hotela, kjer sem prenočeval, malo čez 10. je bila ura. Obrnil sem Code in številke in kot, da sem telefoniral k sosedu, se je na drugem koncu oglasila žena. "Kje si", je bilo vprašanje, tu in tu sem odgovoril. "Kaj pa pri vas? Vse v redu?" "Vse v redu in vsi smo zdravi!" je bil odgovor. "Kaj pa mama" in kje so otroci?

Vsi štirje stojijo tu pri telefonu. Potem sem stisnil kar več vtisov v ti dve minuti, kar je bilo še časa, ki se jih je, odkar sem zapustil Kanado, veliko bralo in pogovora je bilo konec.

Spat nisem še šel takoj, bila je lepa noč. Nič kako sem užival, ko sem se sprehajal po mestu, ki ni veliko, nima penehnega hrupa kot velenesta, le ura v zvoniku je udarjala vsakih 15 minut. Vedel sem, da imam z dobrimi ljudmi opravka, saj Bavarci so nekdo veljati skoraj kot simbol dobrih katoličanov. Ta večer sem imel vse, kar človek potrebuje. Zdrav sem bil, ničesar mi ni manjkalo, družina v redu in pa svoboden sem. Prejajal sta mi bila še pred očmi komaj pred nekaj urami oče in sin na vzhodni strani, ki sta pobirala les ob progi. Videl sem na njih obrazih, da bi žrtvovala vse, da bi bila svobodna.

Zvone Elsner — ki je bil prvi v tekmah z motornimi sankami v 1976;

Vili Mohorko — kot dober lovec;

Toni Brglez — za 1. mesto v streljanju na 300 m;

Pero Golobič — za 1. mesto v streljanju glinastih golobov;

mladi Danny Samec — za prvo mesto v .22 kal.;

Lojze Skulj — kot najboljši ribič;

Peter Grmek — ker je ustrelil moosa in dobil 1. mesto na 200 m.

Seveda ni manjkalo Anke, Marte, Marjance ter Cirila pri listkih in še mnogo drugih, ki so pridno pomagali pred, med in po tem lovskem večeru.

Ski-doo tekme bodo 20. marca na farmi v Bancroftu in vse lepo vabimo!

ko sem prešel Innsbruck, ravno pravi čas. Iz Innsbrucka do švicarske meje, sem bil preje samo enkrat in to le z avtom. Kupe je bil opremljen z umivalnikom in vsem, kar sliši zraven, kot v hotelu, da sem se osvežil po prilično dobro prespani noči. Lep pogled se je nudil, ko se je vlak vil po dolini. Hribi in doline so bile posejane s kmetijami, po skalnih vrhovih pa snežniki.

Okoli enajstih dopoldne je vlak pristal v švicarskem finančnem središču Zurich. V Švici preje nisem bil še nikoli. Na veliki postaji, odkoder vozijo vlakovi v vse smeri po Evropi, se je gnetlo ljudi, da sem se komaj premikal. Kot po drugih mestih sem tudi tu najprej poiskal hotel. Kako daljše ture po mestu nisem napravil, le po središču sem ga peš precej daleč naokoli ogledal. Krasi ga zelenje in mali parki, ki jih v sredi mesta ne manjka. Krasijo ga tudi vodni kanali in jezero, ki sega prav v sredi mesta. Za bolj obširen ogled mesta, sem se zadovoljil, kar sem videl iz vlaka, ko sem prišel v mesto in drugi dan, ko sem zopet odhajal.

Nekaj poročil iz Slovenske Koroške

(Nadaljevanje s 2. strani)

stvo, kako si stranke zamišljajo rešitev manjšinskega vprašanja. Če le ne bo spet kaj takega, kot se je vršilo pred popisovanjem 14. novembra. 1976. Zgleda, da je ozračje po vaseh tako zastrupljeno, da ni izhoda.

List Salzburger Nachrichten piše o uradnem jeziku tole (Po Karntner Tageszeitung, Klagenfurt, Nr. 25, 1977, stran 2, vom 2.2. 1977) "Predlog za uradni jezik in za jezik na sodnih predvideva. Dopolnilo k nemškemu uradnemu jeziku je slovenski jezik dovoljen za:

Okrajne sodnije: Pliberk, Železna Kapla, Borovlje, (Sodnije v Rožeku, Šmohorju in Dobrli vasi so pred meseci odpravili).

Okrajna glavarstva: Celovec (brez ekspoziture v Feidkirchen-u), Beljak, Velikovec. Slovensčina se pripušča v teh okrajnih tudi pri drugih uradih države in dežele, če je snov taka, da se sme obravnavati v slovensščini. (To določa državna postava o manjšinah) ali če je urad druge instance.

Občine in občinski uradi in žendamijske postojanke; Okraj Celovec: Bistrica v Rožu, Borovlje, Hodiše, Kotmarja ves, Biljčevs, Zrelec, Šmarjeta, Skofiče in Sele. — Okraj Beljak: Bekštanj ob Baškem jeteru, Rožek, Bistrica na Zilji - Zahom, St. Jakob v Rožu. Tukaj manjka občina Vrba, ki obsega veliko slovenskih vasi ob Vrbskem jezeru) Okraj Velikovec: Pliberk, Dobrla ves, Železna kapla, Galčije, Globasnica, Suha pri Zvabeku, Skocijan, Zitarava ves (tukaj manjkajo vse vasi severno od Drave kot Djekše, Grebinksi kloster, Tinje, St. Jurij, Ruda, Gorenjce).

Slovensčino bodo pripustili tudi pri železnici in pri uradih pošte in pri vojaški komandi v Celovcu. Pri uradih bolniške blagajne in pri trgovski zbornici in uradih kmetijske zbornice in v sličnih uradih slovensčina ne bo pripuščena.

Tako piše Salzburger Nachrichten.

S. R.

Pasje življenje

Vladno poročilo o položaju psov v deželi ugotavlja, da Britanci nimajo najboljšega odnosa do živali. Ob tem se utegne sprožiti veliko razprav.

Poročilo priporoča uvedbo takoj imenovanih pasjih nadzornikov. Rejci oziroma lastniki psov naj bi bili stari vsaj 18 let.

V načrtu je akcija proti potepuškim psom — zaradi bojazni pred steklin — in uvedba višjega pasjega davka.

Poročilo posebej poudarja, da tega ne gre pojmovati kot "splošni napad na najboljšega pri-

SKUSNJE JI NE MANJKA — Zvezna tajnica za domove in razvoj mest Patricia Robert Harris je bila že ponovno na raznih položajih v javnosti in je tako prišla na novi položaj z obilno skušnjo, toda na nesrečo ne — v vprašanih mest in gradnji stanovanj.

jatelja človeka." V Veliki Britaniji je nad šest milijonov psov, kar pomeni, da pride po eden na vsakega osmega prebivalca.

Priporočite AMERIŠKO DOMOVINO svojemu slovenskemu sosedu in prijatelju!

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

APARTMENT FOR RENT
Five rooms down, garage, Euclid Beach area. Call after 5 p.m. 481-2768.

(35)

ODDAJO

tri sobe in kopalnico na E. 71 St. blizu St. Clair Ave. odraslim. Garaža po želji. Kličite 361-0989 po 5. uri popoldne.

(37)

SOBE ODDAJO

štiri neopremljene sobe oddajo dvema odraslim. Mirnim ljudem. Vprašajte na 1176 E. 61 St. apt. št. 5.
(1,4,8,11,15,18,22,25 mar.)

EUCLID

prvikrat naprodaj, tri leta star zidan ranč, s tremi spalnicami, dvojna priključena garaža. Polna klet. V okolici novih domov. Tracy Avenue

V Euclidu, kolonial s 4 spalnicami, garaža za 2 avta, vsa podkletena. \$38,900.

Genesee Avenue

V Euclidu, 4 velike spalnice, klet, priključena garaža. Brezmadežna.

EUCLID

zidan ranč, priključeno garažo, tri spalnice, 1½ kopalnica, lep lot.

UPSON REALTY UMLA

499 E. 260 St. 731-1070
Odprto od 9. do 9.

(35)

V najem oddajo

Pet sob v 1. nadstropju na St. Clair Avenue in E. 63 St., odraslim. Kličite 432-1324.

(x)

Help Wanted Male or Female

LINOTYPE OPERATOR

Call 361-4088 — Jim

(x)

Help wanted Female

Female Help Wanted FACTORY WORK
Full time, days. Apply in person. BRUNS BRUSH INC. 18624 Syracuse Ave. (corner of St. Clair & Notting-ham Rd.)

(35)

Zenska dobi deio

Lažje gospodinjstvo za enega moža, stanovanje v hiši na Highland Heights. Kličite tel. 486-3921.

(36)

Avgust Senoa:

ZLATARJEVO ZLATO

Sredi tega vrveža je sedel za mizo gospod Ivan Petričević iz Mikenca, podnotar kraljevine; urejal je pisma z velikimi pečati, premetaval zakonske predloge in ostril svoje pero. Samo včasih je dvignil svojo visoko glavo in pogledal z živimi očmi proti vratom, kot da bi koga pričakoval. Kdor je opazoval vse to burno morje, kdor je gledal molčeče obraze kmečkih plemičev, kdor je opazil, kako se včasih plameriče srečujejo, oči, ta je lahko slutil, da se v globini tega morja zbira vihar.

Minilo je pol ure, minila ura in zvoni Sv. Marka je že odbil enajsto. Vrvež je postajal vedno večji. Hrup je postajal tolikšen, da je bilo že težko razločevati posamezne besede, ki so padale od vseh strani.

"Bar! Kje je ban?" so spraševali zdaj tu zdaj tam.

"Treba bo po bana!" je nekdo zaklical.

Zelnički je tiho stopil k Petričeviću.

"Kje je gospod podban?" je prepošt vprašal podnotarja.

"Pri komisarju, prečastiti gospod," se je Petričević polglasno nasmejajal.

Duhovnik mu je nekaj pošepešnil na uho, oni pa je prikimal z glavo.

In prepošt se je vzpel na zvinišeno mesto.

"Poslušajmo, poslušajmo!" je zaorilo na mah sto grl.

Vsi so umolkli.

"Prečastita, častita, ugledna, spoštovana, plemenita, vzvišena in modra gospoda, stanovi in redovi kraljevine Dalmacije, Hrvaške in Slavonije!" je pričel prepošt. "Spoštovani in ugledni gospod Gašpar Alapić Vukovinski in Kalmički, ban teh kraljevin in vrhovni poveljnik, je z dovoljenjem prejasnega kneza Ernesta, nadvojvode avstrijskega, grofa tirolskega in namestnika posvečene kraljevske svetlosti, sklical na današnji dan gospodo, plemstvo in ostale stanovne ter redove kraljevine na glavni sabor v to kraljevsko mesto, da bi se ob navzočnosti gospoda komisarja njegove kraljevske svetlosti posvetovali in sklepali o blaginji domovine. Ker je v teh kraljevinah že od davna tak red in postava, da predseduje glavnemu saboru ban, predlagam, naj gre odposlanstvo vseh štirih stanov, to je gosposkega, plemiškega duhovniškega in meščanskega k spoštovanemu gospodu banu in ga pospremi pred sabor kraljevin."

"Po bana! Vivat banus!" je zagrmelo sto grl.

Medtem ko je Zelnički govoril, je prihitel čez dvorišče k Petričeviću mlad plemič Mihajlo Vojković in mu izročil pismo.

"Odprite! Berite, spoštovani gospod! Ukaz je banov!" je plemič dodal.

Notar je odprl pismo. Bral je, blede in se čudil. Ko je prepošt končal s svojim govorom, je skočil Petričević pokonci ter glasno oznanil.

"Gospodje stanovi in redovi, poslušajte!"

"Kaj je, kaj je?" so od vsepovsod spraševali.

"Bana ni več!" je kričnil Petričević z drhtečim glasom.

V dvorani so se vsi zdrznili. Nato je krič in vik preglušil vsako besedo; smeh in začudenje, šum in psovke so se mešale v tej razburjeni zbornici. Vsi so pohiteli k Petričeviću, ki je stal mirno kakor kamen, držeč v roki usodno pismo.

"Preberite!" je velel Ratkaj.

"Poslušajmo, poslušajmo!" je zahreščal Ivan Zaboki.

"Ha, puška se je sprožila!" se je veselil Bornemissa.

"Kaj, kaj je?" je bilo plemstvo razburjeno.

"Abdicavit. Odpovedal se je časti!" je pojasnjeval Petričević.

"Zakaj?" je zakričal Blaž Pogledić, ko se je prirnil do zelene mize. Petričević je skomizgnil z rameni, Niko Alapić, ki je videl to zmedo, pa se je zvito nasmešnil. Samo Stjepko Gregorijanec se ni premaknil s svojega mesta ter je mirno opazoval to klobko trepetajočih perjanic, ki so se gnetle okoli Petričevića. Njega ta vest očitno ni presenetila. Zelnički, ki je še vedno stal na svojem mestu, se je nekoliko pripognil, da bi vsaj slišal, kaj je. Ko je zvedel, da se je Alapić odrekel banski časti, je začudeno zmajal z glavo in hotel k Petričeviću. Toda v tem hipu so se srečale njegove oči z Gregorijančevimi in lahen posmeh se je prikazal okoli ust zvitega kanonika. Zdaj je bil v skupščini pravi sodni dan! Kričali in zmerjali so se vseprek, plemstvo pa se je čudilo, čemu vse to. Mnogi Alapićevi prijatelji, ki jim je bil Drašković trn v peti, so začeli glasno zmerjati gospoda Vukovinskega, ker je ob nepravem času pustil plemstvo na cedilu. Zviti grbavec ni razen nekaterih tovarišem nikomur povedal, kaj in kako namerava. Zato je bila vsa skupščina

zvegana. Nenadoma je razburjenje ponehalo in plemstvo je prisluhnilo. Pred palačo se je oglasila trobenta.

"Cesarski komisarji!" je Petričević vzkliknil in v trenutku so bili gospodje plemiči na svojih mestih.

Zares se je pred dvorcem ustavila velika steklena kočija, okoli katere je stražilo deset nemških oklepnikov na konjih.

Nadškof Drašković je stopil v skupščino v svileni halji in na prsih se mu je bleščal smaragden križ. Bil je blede in mrk ter mu niti na videz ni uspelo razvedriti obraza. Za njim sta stopala Servacij Teuffenbach, ki je krčevito grabil svoj dolgi meč, in pa Vid Hallek, general slavonske krajine, odet v sijajen oklep ter prepasan z belim in črnim trakom krajinske vojske. Zadnji se je privlekel tudi sključen podban Bukovački.

Drašković se je poklonil skupščini, toda plemstvo, ki ga je tolikokrat burno pozdravljalo, videč v njem steber domače pravice, je sedaj molčalo kakor kamen. Komisarji so molče šli na

svoje mesto in naposled je pričel nadškof govoriti s pritajenim glasom, po katerem je človek lahko sklepal, da v njem vse kipi in vre:

(Dalje prihodnjič)

Oglašujte v
AMERIŠKI DOMOVINI,
kupujte pri njenih
oglaševalcih!

V blag spomin

DRUGE OBLETNICE SMRTI,
ODKAR JE V GOSPODU ZASPAL
MOJ NADVSE LJUBLJENI
SOPROG

ANTON NOVAK

umrl dne 3. marca 1975

V božjem miru zdaj počivaj,
dragi, nepozabni nam,
v nebesih rajsko srečo uživaj
do svidenja na vekomaj.

Zalujoča soproga:
Millie Novak
Cleveland, O. 1. marca 1977.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088

17010 Lake Shore Blvd. 531-6306

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

JE DOBRO ZAPRTO, — Ella Grasso, guverner države Connecticut, preskuša izolacijo v uradnem guvernerskem bivališču v Hartfordu. Zavzema se vztrajno uradno in privatno za varčevanje z energijo.

NOVICE- z vsega sveta

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

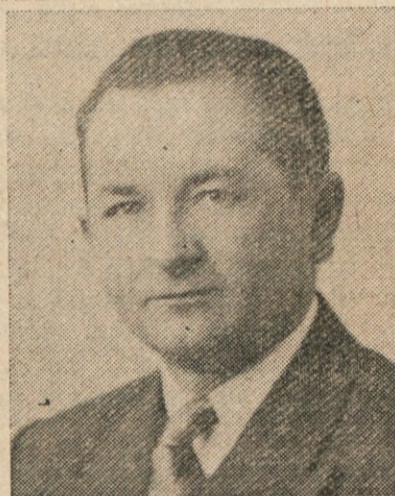
NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

V blag spomin

OB TRETI OBLETNICI ODKAR
JE V GOSPODU PREMINUL NAŠ
LJUBI MOZ, OČE, STARI OČE,
TAST IN BRAT

FRANC RANTASA

Umrl je prvega marca 1974

Tri leta so minila,
kar pokriva te gomila.
Odšel si tja, kjer ni nadlog,
naš dragi oče in soprog.

V tihem grobu mirno snivaj,
sanjaj sladko večni san.
Duša Tvoja pa v višavah,
kjer Ti sije večni dan.

Zalujoči:

Marija, rojena Furst - žena
Cilka por. Švigelj,
Frida por. Grčar
hčerki
Tone in in Frank - zeta
2 vnuka 6 vnukinj
Brat z družino v Evropi
Sestra in ostali sorodniki
Cleveland, O. 1. marca 1977.

1908

1970

V BLAG SPOMIN

OB ŠESTI OBLETNICI, ODKAR JE UMRL NAŠ
LJUBLJENI SOPROG, OČE IN STARI OČE

JOŽE GAZVODA

ki je zaspal v Gospodu dne 2. marca 1970.

Srce je žalostno,
solze nam tečejo...
Spomini ostanejo,
pozabljen nikdar ne boš.

V hladnem grobu zdaj počivaš,
rešen si prav vseh skrbi,
mi pa mislimo na Tebe,
Te pogrešamo vse dni.

V srcih nosimo ljubeče glas,
spomin in pogled Tvoj,
dokler ne steče nit življenja
in pridemo vsi za Teboj.

Zalujoči:

soproga FRANCKA
hčerki FRANCES in MARTINA por. STEPEC z družino
sin MIRKO z družino
vnuki in vnukinje ter ostalo sorodstvo

Cleveland, Ohio 1. marca 1977.

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

R & D SAUSAGE COMPANY

15714 WATERLOO ROAD
CLEVELAND, OHIO 44110

PREKAJENO MESO — MESO ZA ZMRZOVALNIKE

Na debelo in na drobno

Posebne cene pri velikih nakupih
BILL IN ANGELA RATAJC, LAST.

692-1832

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA
KATOLIŠKA ZAVAROVALNA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

• Mi izdajamo najmodernejše celoživljenske in ustanovne (endowments) certifikate za mladino in odrasle od rojstva do 60. leta; vsote so neomejene nad \$1,000.

• Naša ugledna bratska organizacija Vam poleg zavarovalnine nudi tudi verske, športne, družabne in druge aktivnosti. Pri nas imate, na primer, priložnost udeležbe pri kegljanju, igranju košarke, itd.; nadalje se lahko udeležite plesov, poletnih piknikov, športnih turnej in božičnih prireditev za otroke.

• SLOVENCII! PRIDRUŽITE SE SLOVENCEMI!

• ZAPOMNIITE SI — PRI NAS DOBITE OSEBNO POZORNOST!

Za podrobnosti in pojasnila stopite takoj v stik s sledečimi tajniki/tajnicami (ali pa pišite v glavni urad: 351-353 N. Chicago St., Joliet, Ill. 60431).

JOSEPHINE WINTER, društvo št. 150, Tel. 341-3545
3555 E. 80th Street, Cleveland, Ohio 44105

GIZELLA HOZIAN, društvo št. 170, Tel. 251-2579
1500 Sheridan Road, Wilmette, Ill. 60091

ANNE TUSHAR, društvo št. 196, Tel. 741-0654
P.O. Box 731, Gilbert, Minnesota 55741

NE BO DOLGO, KO TRKA POMLAD NA VRATA! — V nedavnih mrzlih zimskih dneh je spreten fotograf ujel tale posnetek sončnega zimskega dne na robu gozda pri Malde-nu, Mass.